

Книгата на Йоил и лаодикийската църква на адвентистите от седмия ден — номер двадесет и девет

Jeff Pippenger

2026-01-14

Число двадесет и девет

Петото месианско пророчество в книгата на Матей е ориентирът на разочарованието и смъртта. На 18 юли 2020 г. лъжливото предсказание за разрушаването на Нашвил уби Илия и Мойсей.

Петият месиански ориентир е Разочарованието от 18 юли 2020 г.

Тогава се изпълни реченото чрез пророк Еремия, който казва: „Глас се чу в Рама, плач и ридание, и голямо жалване; Рахил плачеща за децата си, и не искаше да се утеши, защото ги няма.“ Матей 2:17, 18.

Предсказание

Тъй казва Господ: Глас се чу в Рама, плач и горко ридание; Рахил плачеше за децата си и не искаше да се утеши за децата си, защото ги нямаше. Еремия 31:15.

Мойсей и Илия са убити по улиците на Содом и Египет. Последното изявление на Стария Завет посочва, че Илия ще дойде преди великия и страшен ден Господен. Този страшен ден започва, когато Михаил се надига в Данаил дванадесета глава и възвестява в Откровение двадесет и втора глава, че „който е праведен и който е не праведен“ ще остане в това състояние за вечността.

И в онова време ще се издигне Михаил, великият княз, който стои за чадата на твой народ; и ще настане време на скръб, каквато никога не е имало, откакто съществува народ до онова време; и в онова време твой народ ще бъде избавен — всеки, който бъде намерен записан в книгата. Даниил 12:1.

Който върши неправда, нека върши неправда още; и който е нечист, нека бъде нечист още; и който е праведен, нека върши правда още; и който е свят, нека бъде свят още. Откровение 22:11.

Илия трябва да се яви, преди да приключи благодатното време, и в Откровение единадесета глава той бива убит и възкресен тъкмо преди да приключи благодатното време. Той е възкресен и излага вестта си, докато благодатното време не приключи, когато тогава настъпва друго възкресение — на праведни и нечестиви.

И мнозина от спящите в пръстта на земята ще се събудят — едни за вечен живот, а други за срам и вечно презрение. Даниил 12:2.

Това особено възкресение е последвано от Второто пришествие на Христос, при което праведните мъртви биват възкресени, а след това настъпват хиляда години, през които светите съдят изгубените. В края на хилядата години има друго възкресение и третото пришествие на Христос. Линията на пророческите възкресения включва възкресението на папския звяр, но всяко от възкресенията е самостоятелен предмет на Божието пророческо Слово. На 18 юли 2020 г. лаодикийското движение на сто четиридесет и четирите хиляди извърши самоубийство, като се разбунтува срещу Христовата заповед, забраняваща времеви приложения отвъд 1844 година.

Тогава се чу глас в Рама, което означава гордост и себевъзвишение. Рахил, означаваща добър пътник, е в траур, защото Мойсей и Илия ги няма, и което е по-важно, те не могат да бъдат утешени. Те нямат утеха, а Светият Дух е Утешителят, Който щеше да бъде изпратен, когато гласът в пустинята започна през юли 2023 година.

Тези неща се случват непосредствено преди да се затвори благодатното време, и според Откровението, тъкмо преди да се затвори благодатното време, Откровението на Исус Христос се разпечатва. Това разпечатване е онова, което възкресява Мойсей и Илия, които също са Рахил, добрата пътница, която бе плакала и жалела за децата си и не можеше да се утеши. Нейният плач се превръща в радост, когато тези деца биват възкресени.

И ми каза: Не запечатвай думите на пророчеството на тази книга, защото времето е близо. Откровение 22:10.

Мойсей и Илия лежаха мъртви по улиците на Содом и Египет и, както при Христос, сто четиридесет и четирите хиляди щяха да бъдат призвани да излязат от Египет, когато събирането започна през юли 2023 година.

Шестият месиански ориентир е призоваването да се излезе от Египет през юли 2023 година.

И беше там до смъртта на Ирод, за да се изпълни казаното от Господа чрез пророка, който казва: „От Египет призовах Сина Си.“ Матей 2:15.

Предсказание

Когато Израил беше дете, тогава го възлюбих и повиках сина Си из Египет. Осия 11:1.

Мъртви на египетската улица, долинената равнина от мъртви кости на Езекиил е призовавана към живот от небесен глас от пустинята. Този глас започна да звучи през юли 2023 година.

И след три дни и половина дух на живот от Бога влезе в тях; и те се изправиха на нозете си; и голям страх падна върху онези, които ги гледаха. И чуха силен глас от небето, който им казваше: Възлезте тук. И те възлязоха на небето в облак; и враговете им ги гледаха. Откровение 11:11, 12.

Бог извиква Своя Син от Египет и Той също така извика Моисей от Египет, защото Моисей като алфата и Исус като омегата представят опитността на сто четиридесет и четирите хиляди, които пеят песента на Моисей и на Агнето. Тази песен включва призива за излизане от Египет. В Езекиил са представени две стъпки, които бяха предобразени от двете стъпки в сътворяването на Адам. Първо се оформя тялото, а после в тялото се вдъхва диханието на живота и тогава то оживява. В Откровение единадесета глава първата стъпка е влизането на Божия Дух в убитите, и тогава те се изправиха на нозете си. Когато се изправят, те са Божията войска. Онова, което предава Духа в единадесета глава, е представено от първото пророчество на Езекиил. Гласът в пустинята е пророческата вест, придружена от Светия Дух.

Книгата на Матей съдържа дванадесетте глави, които са омега на дванадесетте глави в Битие, и които дават две свидетелства, представляващи завета със сто четиридесет и четирите хиляди. Тези мъже и жени са запечатани за вечността в отношение, в което Божествеността е съединена с тяхната човечност. Те стават знамението за работниците на единадесетия час.

„Делото на Светия Дух е да изобличи света за грях, за правда и за съд. Светът може да бъде предупреден единствено когато вижда онези, които вярват на истината, осветени чрез истината, действащи според високи и святи принципи, и показващи в един висок, възвишен смисъл разграничителната линия между онези, които пазят Божиите заповеди, и онези, които ги тъпчат под нозете си. Освещението чрез Духа бележи различието между онези, които имат Божия печат, и онези, които пазят един подправен ден за почивка. Когато дойде изпитанието, ще бъде ясно показано какъв е белегът на звяра. Това е пазенето на неделата. Онези, които, след като са чули истината, продължават да считат този ден за свят, носят знака на човека на греха, който помисли да промени времена и закони.“ Bible Training School, 1 декември 1903 г.

Знамето на сто четиридесет и четирите хиляди, когато са призовани на небето в единадесета глава на Откровение, е, че те най-напред са призовани да излязат от Египет, където са били убити. Глас от пустинята ги призовава да излязат от Египет, за да бъдат знамението за работниците от единадесетия час. Тяхното възкресение през 2024 г. е представено също и като раждане, и като пробуждане, в зависимост от това коя илюстрация се има предвид. По отношение на раждането, те са онези, които изпълняват притчата за десетте девици, и в този смисъл тяхното раждане е девствено раждане, и те са знамението.

Седмият месиански ориентир е 2024 г.

А всичко това стана, за да се изпълни реченото от Господа чрез пророка, който казва: „Ето, девицата ще зачене и ще роди Син; и ще Му нарекат името Емануил“, което в превод значи: „С нас е Бог.“ Матей 1:22, 23.

Предсказание

Затова сам Господ ще ви даде знамение: ето, девица ще зачене и ще роди Син, и ще нарече името Му Емануил. Исаия 7:14.

Имаше знамения в историята на Моисей и Христос, както имаше и в милеристката история. В последните дни лаодикийският адвентизъм ще търси знамение, и единственото му знамение е знамението на Йона. Има също и знамение за онези, които са възкресени през 2024 година. Тяхното знамение е „седемте времена“ от Левит, двадесет и шеста глава.

И това ще ти бъде знамение: тази година ще ядете онова, което израства само от себе си, и на втората година — онова, което изниква от същото; а на третата година сеите и жънете, и насаждайте лозя, и яжте плода им. И оцелелият остатък от Юдовия дом отново ще пусне корен надолу и ще даде плод нагоре. Защото от Йерусалим ще излезе остатък и от хълма Сион — онези, които ще се спасят; ревността на Господа на Силите ще извърши това. 4 Царе 19:29–31.

И ако кажете: Какво ще ядем през седмата година? Ето, няма да сеем и няма да прибираме произведението си; тогава Аз ще заповядам благословението Си върху вас в шестата година, и тя ще даде плод за три години. И през осмата година ще сеете, а още ще ядете от старото жито до деветата година; докле дойдат плодовете ѝ, ще ядете от стария запас. Левит 25:20–22.

Онези, които се спасяват, са представени и като изгнаниците на Израил, и те бяха изхвърлени от своите братя, които ги мразеха. Техните братя ги изхвърлиха, защото ги мразеха, понеже не можеха да опровергават истината за съботата, представена чрез Моисеевото „седем пъти“.

Господ съгражда Иерусалим; Той събира заедно изгонените от Израил. Псалми 147:2.

Господ започна да събира остатъка през юли 2023 г., а остатъкът са „изгнаниците“ на Израил. През юли 2023 г. Той простря ръката Си втори път, за да събере Своите изгнаници. Той простря ръката Си в 1849 г. втори път, преди омега светлината на седемте времена на Моисей през 1856 г. Алфа светлината беше представена от първото пророческо откритие на Милър — седемте времена на Моисей.

И в онзи ден ще има корен Иесеев, който ще стои за знаме на народите; към него ще се обърнат езичниците; и покоят му ще бъде славен. И ще се случи в онзи ден, че Господ ще простре ръката Си отново, втори път, за да придобие остатъка от Своя народ, който ще е останал, от Асирия, и от Египет, и от Патрос, и от Хус, и от Елам, и от Сennaар, и от Емат, и от морските острови. И Той ще издигне знаме за народите, и ще събере изгнаниците на Израил, и ще събере разпръснатите на Юда от четирите краища на земята. Исаия 11:10–12.

Когато отхвърлените бъдат издигнати като знамението, тогава те ще съберат работниците от единадесетия час, които могат „да бъдат предупредени само чрез виждане“ на „разликата между онези, които имат Божия печат, и онези, които пазят един подправен ден за почивка“. Знамението за работниците от единадесетия час са отхвърлените, а знамението НА

отхвърлените е загадката да ядат „през тази година онова, което расте от само себе си, и през втората година — онова, което никне от същото; а през третата година сейте, и жънете, и насаждайте лозя, и яжте плода им.“

Загадката на този пасаж е, че той представя „седемте времена“ от Левит двадесет и пета и двадесет и шеста глава. Съботата на земята в нейното почиване е съставна част от завета, която обозначава както благословението, така и проклятието, при спазването или отхвърлянето на почивката през седмата година за обещаната земя. Знакът на сто четиридесет и четирите хиляди е съставната част от тройното обещание на завета, което е представено чрез съботата на земята през седмата година. Основополагащата истина за „седемте времена“ определя един от трите елемента на завета, който обещава ново сърце и ум, и ново тяло, а също и земя, в която да се живее.

Съботата на седмия ден е знакът между Бога и Неговия народ, но тази събота на седмия ден също така представлява заветната отговорност, дадена на древния Израил. Те трябваше да бъдат пазителите, поверениците на Десетте заповеди. Сестра Уайт ясно заявява, че съвременният Израил през 1844 г., в съответствие с древния Израил, е бил направен повереник не само на Десетте заповеди, но и на Божието пророческо Слово.

„Бог е призовал Своята църква в тези дни, както е призовал древния Израил, да стои като светлина на земята. Чрез могъщия секач на истината, вестите на първия, втория и третия ангел, Той ги е отделил от църквите и от света, за да ги приведе в свещена близост със Себе Си. Той ги е направил пазители на Своя закон и им е поверил великите истини на пророчеството за това време. Както свещените слова, поверени на древния Израил, така и тези са свято поверие, което трябва да бъде съобщено на света. Трите ангела от Откровение 14 представят народа, който приема светлината на Божиите вест и излиза като Негови вестители, за да разгласи предупреждението по цялата ширина и дължина на земята.“ Свидетелства, том 5, 455.

Десетте заповеди са представени чрез знака на съботата от седмия ден, а законите на пророчеството са представени чрез съботата на седмата година. Лаодикийският адвентизъм от седмия ден ще бъде силно посрамен, когато напусне кораба и започне да се покланя на слънцето, но заповедта за съботата, която първо отхвърли, е Моисеевото „седем пъти“.

За да спечели обещаната земя, Божият народ трябва да разбира и отстоява не само съботата на седмия ден, но и седемгодишната събота. Лаодикийският адвентизъм не може да опровергае тази библейска истина, макар и да я прикрива с лъжи. Това е коренът на тяхната омраза, която ги води да изхвърлят онези, които ще бъдат знамето.

„Повечето от семейството на баща ми бяха искрени вярващи в адвентната вест и поради това, че свидетелствахме за това славно учение, седмина от нас в един и същ период бяхме изключени от Методистката църква. По това време думите на пророка бяха извънредно скъпоценни за нас: „Вашите братя, които ви мразят, които ви изпъждат заради Моето име, казват: Нека се прослави Господ! Но Той ще се яви за ваша радост, а те ще се посрамят.“ Исаия 66:5.

„От това време до декември 1844 година моите радости, изпитания и разочарования бяха като тези на моите скъпи адвентни приятели около мен. По това време посетих една от нашите адвентни сестри и сутринта ние коленичихме около семейния олтар. Това не беше никакъв възбуждащ случай и присъствахме само пет жени. Докато се молех, Божията сила слезе върху мен така, както никога преди не я бях усещала. Бях обгърната от видение на Божията слава и ми се струваше, че се издигам все по-високо и по-високо от земята, и ми бе показано нещо от пътуването на адвентния народ към Светия град, както е разказано по-долу.“ Ранни писания, 13.

Първото видение на Елън Уайт бе дадено, когато пет жени (представляващи петте мъдри девици) бяха събрани заедно, след като бяха изгонени от своите братя, които ги мразеха. Те ги мразеха поради учението за Второто пришествие, като по този начин предобразяваха отхвърлените в последните дни.

„Видях, че по име църквата и по име адвентистите, като Юда, ще ни предадат на католиците, за да придобият тяхното влияние и да се надигнат против истината. Тогава светиите ще бъдат един незабележим народ, малко познат на католиците; но църквите и по име адвентистите, които знаят за нашата вяра и обичаи (защото ни мразеха поради съботата, тъй като не можеха да я опровергават), ще предадат светиите и ще ги известят на католиците като такива, които пренебрегват установленията на народа; сиреч, че пазят съботата и пренебрегват неделята.“

„Тогава католиците ще подканят протестантите да продължат напред и ще издадат указ, че всички, които не желаят да спазват първия ден на седмицата вместо седмия ден, трябва да бъдат убити. И католиците, чийто брой е голям, ще застанат на страната на протестантите. Католиците ще дадат силата си на образа на звяра. А протестантите ще действат така, както майка им е действала преди тях, за да погуби светиите. Но преди техният указ да принесе или даде плод, светиите ще бъдат избавени чрез Гласа на Бога.“ Spalding and Magan, 1, 2.

„Номиналните“ (тоест само по име) „адвентисти, подобно на Юда, биха ни предали на католиците.“ Те направиха това, защото „мразеха“ отхвърлените „поради съботата“. Номиналните адвентисти изповядват, че съблюдават съботата на седмия ден, следователно това не може да е съботата, за която става дума тук. Те мразят отхвърлените, защото знаят, че не могат да опровергават основополагащата истина за седемте времена на Моисей, която беше алфа-разбирането на Илия в лицето на Уилям Милър.

„Бог не ни дава нова вест. Ние трябва да прогласяваме вестта, която през 1843 и 1844 година ни изведе от другите църкви.“ Review and Herald, 19 януари 1905 г.

„Всички вестї, дадени от 1840–1844 г., трябва сега да бъдат представени с убедителна сила, защото има мнозина, които са изгубили ориентацията си. Вестите трябва да отидат до всички църкви.“ Manuscript Releases, том 21, 437.

„Истините, които приехме през 1841, 1842, 1843 и 1844 година, сега трябва да бъдат изучавани и прогласявани.“ Manuscript Releases, том 15, с. 371.

„Дойде предупреждението: Не бива да се допуска да навлезе нищо, което би разклатило основата на вярата, върху която градим още откакто вестта дойде през 1842, 1843 и 1844 година. Аз участвах в тази вест и оттогава насам стоя пред света, вярна на светлината, която Бог ни е дал. Нямаме намерение да отместим нозете си от основата, на която бяха поставени, докато ден след ден търсехме Господа с усърдна молитва, търсейки светлина. Мислите ли, че бих могла да се откажа от светлината, която Бог ми е дал? Тя трябва да бъде като Канарата на вековете. Тя ме е водила, откакто ми беше дадена.“ Review and Herald, 14 април 1903 г.

Юда не е символ на Синедриона, съставен от садукееи и фарисеи; Юда беше един от дванадесетте ученици. Той беше част от заветната невеста, за която Христос предстоеше да се ожени на Петдесетница. Предателството срещу отхвърлените идва от Юда, Лаодикийската църква на адвентистите от седмия ден. Те са представени чрез много символи, като например левитите, които са отхвърлени от Вестителя на завета в Малахия, трета глава. Левитите са отделени при това очистване и техният брой е 25, независимо дали са верни или неверни. Левитите са очистени предварително, преди да бъдат въздигнати като принос, както в предишните години.

И ще седне като пречиствач и очистител на сребро; и ще очисти синовете на Левий, и ще ги претопи като злато и сребро, за да принасят на Господа принос в правда. Тогава приносът на Юда и Йерусалим ще бъде угоден на Господа, както в древните дни и както в предишните години. Малахия 3:3, 4.

Левитите са приношението, защото свършено отразяват характера на Христос, Който е великото Приношение. Когато онези двадесет и пет левити бъдат издигнати като приношение, двадесет и петте лъжливи левити се покланят на слънцето в Езекиил 8.

Юда не само представлява нечестив левит, но е и нечестив свещеник, подготвян в продължение на тридесет години, както е представено чрез тридесетте сребърника на Юда.

Тогава Юда, който Го беше предал, като видя, че Той бе осъден, разкая се и върна тридесетте сребърника на главните свещеници и старейшините, като каза: Съгрехих, че предадох невинна кръв. А те рекоха: Що ни засяга това? Ти му мисли. И той хвърли сребърниците в храма, оттегли се и отиде и се обеси. Матей 27:3–5.

Тридесетте сребърника, които Юда захвърли, представляват Вестителя на Завета, Който изхвърля (очиства) дрота (фалшивото сребро) в Малахия 3. Това нечестиво свещенство беше представено чрез бунта на Корей, Датан и Авирон и чрез бунтовниците от 1888 година. Нечестивото свещенство е погълнато, когато Съединените щати, земният звяр, отваря устата си. Тогава огън унищожава техните последователи по време на пълното изливане на късния дъжд, което започва при неделния закон.

Девственото раждане като знамение в дните на Христос представлява знаменията на мъдрите девиси в последните дни. В онзи период Синедрионът, Лаодикийската църква на адвентистите от седмия ден, ще търси знамение, но няма да бъде способен да види единственото знамение, дадено на Лаодикия. Знамението за голямото множество,

работниците на единадесетия час, е да виждат мъже и жени, които пазят съботата на седмия ден през периода на изпитанието на неделния закон. Знамението на остатъка в неговия спор с народа на предишния завет е съботата на седмата година, представляваща основите на адвентизма, определени като централния стълб и на двете свещени таблици на Авакум. Знамението, дадено на лаодикийския адвентизъм, е знамението на Йона, което е разгледано в диалога между Христос и Петър.

А когато Иисус дойде в пределите на Кесария Филипова, попита учениците Си, казвайки: За кого Ме мислят човечите, Мене, Сина Човечески? А те рекоха: Едни казват, че си Иоан Кръстител; други — Илия; а други — Иеремия, или един от пророците. Той им казва: А вие за кого Ме мислите?

А Симон Петър отговори и рече: Ти си Христос, Синът на живия Бог. А Иисус в отговор му каза: Блажен си ти, Симоне, сине Йонин, защото плът и кръв не са ти открили това, а Моят Отец, Който е на небесата. И аз ти казвам също, че ти си Петър, и на тази канара ще съградя Моята църква; и портите на ада няма да ѝ надделеят. И ще ти дам ключовете на небесното царство; и каквото свържеш на земята, ще бъде свързано на небесата; и каквото развържеш на земята, ще бъде развързано на небесата.

Тогава Той заръча на учениците Си да не казват никому, че Той е Исус Христос. Матей 16:13–20.

Знамението за Синедриона, а следователно и за адвентизма, е знамението на Йона. Симон Варйона е въведен в този пасаж като символ на човек на завета, защото името му предстои да бъде променено. Името на Аврам бе променено при завета. Името на Саул бе променено на Павел. Името на Яков бе променено на Израил. Тези три свидетелства установяват, че когато името на библейски персонаж е променено, той представлява човек на завета и следователно предобразява последния заветен народ, които са сто четиридесет и четирите хиляди. Тези три свидетелства също установяват, че името на човека на завета представлява пророческата символика, свързана с личността, чието име е променено. Саул означава „избран“, защото той бе избран да занесе благовестието на езичниците. Името му бе променено на Павел, означаващо малък, защото в собствените си очи той бе най-малкият от апостолите, понеже бе преследвал Божиата църква. Името на Яков, измамник, бе променено както по име, така и по опитност, в победител, каквото означава Израил. Името на Петър беше Симон, означаващо онзи, който чува; и Варйона, означаващо син на Йона.

Петър представлява последното поколение на Йона, защото беше син на Йона. Йона означава „гълъб“, а Симон е онзи, който е чул посланието на гълъба; и Симон Варйона беше чул посланието за помазанието на Исус, когато Той беше кръстен и стана Исус Христос, и Светият Дух слезе във вид на гълъб. Посланието на Йона беше посланието на гълъба, който представляваше помазанието на Исус със сила при Неговото кръщение. Посланието на Йона беше представено чрез това, че Йона прекара три дни в корема на кит. Тези три дни са трите дни от Пасха до празника на първите плодове, които са предобразени чрез кръщението на Христос и чрез времето на Йона в корема на кита.

Знамението на Йона е знамението на помазването на Христос при Неговото кръщение, което предобразява слизането на ангела от Откровение осемнадесета на 11 септември. 11 септември започна тристепенен процес на изпитване, представен чрез трите дни на Йона. Тези три стъпки са илюстрирани също и в милеритската история. 11 август 1840 г. отбеляза изпита на първия ангел, 19 април 1844 г. — изпита на втория ангел, а 22 октомври 1844 г. — третия изпит. Тези три стъпки представляват 11 септември, 18 юли 2020 г. и неделния закон.

При неделния закон Йона бива избълван от устата на една риба — тъкмо там, където Христос избълва Лаодикия от устата Си; тъкмо там, където ослищата на Валаам отваря устата си и проговаря; тъкмо там, където Захария, бащата на Йоан Кръстител, проговаря; и тъкмо там, където Съединените щати говорят като змей. След това Йона отправя последното предупреждение към света като символ на онези, които бяха възкресени с Моисей и Илия през 2024 година. Тези души умряха по улиците на Содом и Египет и след това биват възкресени като могъщата войска на Езекиил. При своето възкресение те стават знамението на Йона, защото той представлява онези, които са умрели и са възкресени, за да предадат последната вест на Ниневия. Йона в корема на кита, Даниил в рова на лъвовете, Йоан в котела с кипящо масло представляват сто четиридесет и четирите хиляди, които са преживели символична смърт и възкресение. Помазването при 9/11 до възкресението на могъщата войска на Езекиил представлява кръщението на Христос до Неговото възкресение.

Фарисеите и садукееите дойдоха при Него и, като Го изкушаваха, поискаха да им покаже знамение от небето. А Той им отговори и рече: Когато стане вечер, казвате: Ще бъде хубаво време, защото небето е червено. И на сутринта: Днес ще има лошо време, защото небето е червено и мрачно. Лицемери! Вие умеете да разпознавате лицето на небето, а не можете ли да разпознавате знаменията на времената? Нечестиво и прелюбодейно поколение търси знамение; но никакво знамение няма да му се даде, освен знамението на пророк Йона. И като ги остави, Той си отиде. Матей 16:1–4.

Коронният чудодееен акт беше възкресението на Лазар.

„Като се забави да дойде при Лазар, Христос имаше цел на милост към онези, които не бяха Го приели. Той се побави, за да може, като възкреси Лазар от мъртвите, да даде на Своя упорит, невярващ народ още едно доказателство, че Той наистина е „възкресението и животът“. Тежко Му беше да се откаже от всяка надежда за народа — бедните, блуждаещи овце от Израилевия дом. Сърцето Му се късаше поради тяхното неразкаяние. В Своята милост Той възнамеряваше да им даде още едно доказателство, че е Възстановителят, Онзи, Който единствено можеше да изведе на светлина живота и безсмъртието. Това трябваше да бъде доказателство, което свещениците не биха могли да изопачат. Това беше причината за Неговото забавяне да отиде във Витания. Това върховно чудо, възкресяването на Лазар, трябваше да положи Божия печат върху Неговото дело и върху Неговото заявление за божественост.“ Копнежът на вековете, 528, 529.

Христос се забави, преди да възкреси Лазар, и Лазар не беше само „венецът на чудесата“, но беше и „печатът“ върху Божието дело. В разглеждания откъс знамението на Йона е единственото знамение за прелюбодейното и нечестиво поколение. Важно е да се види, че времето на процеса на запечатване е извънредно точно определено. В откъса, който разглеждаме, където името на Петър е променено, се известява, че от този момент нататък Исус започна да разкрива, че трябва да бъде предаден на смърт; а в последния стих Матей записва: „Тогава заръча на учениците Си да не казват никому, че Той е Исус Христос.“ А веднага в следващия стих той записва: „Оттогава Исус начена да показва на учениците Си, че трябва да отиде в Ерусалим и да пострада много от старейшините, първосвещениците и книжниците, и да бъде убит, и на третия ден да възкръсне.“

Пасажът започва с това, че Исус пита за кого Го смятат хората, а след това следва въпрос, с който Той попита учениците за кого Го смятат те.

А когато Исус дойде в пределите на Кесария Филипова, попита учениците Си, казвайки: За кого Ме мислят човечите, Мене, Сина Човечески? А те рекоха: Едни казват, че си Йоан Кръстител; други — Илия; а други — Иеремия, или един от пророците. Той им казва: А вие за кого Ме мислите? Матей 16:13–15.

Когато Петър отговаря, той заявява, че Исус беше Христос, Синът на живия Бог. Думата „Христос“ е гръцката дума за еврейската дума „Месия“. Исус повдига въпроса за това кой е Той и води учениците към факта, че е Месията, но веднага ги известява, че не бива да казват на никого. Оттогава Той започна да поучава, че ще изпълни двадесет и трите ориентири в последните три глави на Матей, но по необходимост истините, свързани с Христос, трябваше да бъдат разкрити поетапно.

Ще продължим тези месиански ориентири в следващата статия.

Алфа-светлина на третия ангел

„През есента на 1846 г. започнахме да спазваме библейската събота, да я проповядваме и защитаваме. Вниманието ми бе насочено за пръв път към съботата, когато по-рано същата година бях на посещение в Ню Бедфорд, Масачузетс. Там се запознах със старейшина Джоузеф Бейтс, който рано бе приел адвентната вяра и бе действителен работник в делото. Старейшина Б. спазваше съботата и изтъкваше нейната важност. Аз не чувствах нейната важност и мислех, че старейшина Б. греши, като набляга на четвъртата заповед повече, отколкото на останалите девет. Но Господ ми даде видение за небесното светилище. Божият храм се отвори на небето и ми бе показан Божият ковчег, покрит с умилостивилището. Два ангела стояха, по един от всеки край на ковчеза, с крилете си разпрострени над умилостивилището и с лицата си обърнати към него. Ангелът, който ме придружаваше, ми каза, че те представляват цялото небесно войнство, което гледа с благоговееен страх към святия закон, написан с Божия пръст. Исус повдигна покривалото на ковчеза и аз видях каменните плочи, върху които бяха написани Десетте заповеди. Изумих се, когато видях четвъртата заповед в самия център на десетте предписания, обкръжена от мек ореол от светлина. Ангелът каза: „Тя е

единствената от десетте, която определя живия Бог, Който създаде небето и земята и всичко, което е в тях. Когато бяха положени основите на земята, тогава бе положена и основата на съботата.““ Свидетелства, том 1, 75.

Омега светлина на третия ангел

„Онези, които общуват с Бога, ходят в светлината на Слънцето на правдата. Те не безчестят своя Изкупител, като изопачават пътя си пред Бога. Небесна светлина ги озарява. Когато се приближават към завършека на историята на тази земя, познанието им за Христос и за пророчествата, отнасящи се до Него, силно нараства. Те са безкрайно ценни в Божиите очи; защото са в единство с Неговия Син. За тях Божието слово е с превъзходна красота и прелест. Те виждат неговото значение. Истината им се разкрива. Учението за въплъщението е облечено в меко сияние. Те виждат, че Писанието е ключът, който отключва всички тайни и разрешава всички затруднения. Онези, които не са пожелали да приемат светлината и да ходят в светлината, няма да бъдат в състояние да разберат тайната на благочестието, но онези, които не са се поколебали да вземат кръста и да следват Исус, ще видят светлина в Божията светлина.“ The Southern Watchman, April 4, 1905.